

Ordføreren for Forespørgerne (Søren P. Larsen): Denne Forespørgsel til Regeringen er begrundet i den faktiske Arbejdsløshed, som foreligger for Øjeblikket. Naar man tænker nogle Aar tilbage, vil man se, at da de nuværende Regeringspartier var i Opposition, var de ikke bange for at stille Forespørgsel til den daværende Regering og motivere denne med den Arbejdsløshed, som forefandtes. Det er jo heller ingen Hemmelighed, at den nuværende Regering og da særligt Socialdemokratiet forud for Valgene gentagne Gange har givet Udtryk for, at de var i Stand til at føre en Politik, som skulde give Arbejde og god Fortjeneste til alle, og det gik endda saa vidt, at „Social-Demokraten“ før Valget i 1929 gav Udtryk for, at nu maatte snart den signede Dag oprinde, den Dag, da der skulde foregaa en Kursændring, som skulde blive til Bedring ikke mindst for de Tusinder, som paa det Tidspunkt fandtes ledige.

Gennem adskillige Aar har den nuværende Regering med stort Talent taget Æren for, hvad godt der er kommet ud af dens Politik, og har der været Vanskeligheder af forskellig Art, har man igen med lige saa stort Talent fra Regeringens Side manøvreret Ansvaret over paa den Omstændighed, at man ikke havde rent Flertal for Regeringen i begge Rigsdagens Ting. Før 1936 var det altid Landstingsflertallet, som havde Ansvaret for de manglende Resultater paa det beskæftigelsesmæssige Omraade, men jeg tror, det er gaaet mange saaledes, som det er gaaet os, at efter at Regeringen i 1936 fik rent Flertal i begge Rigsdagens Ting, er man ikke i Stand til at dokumentere den Fremgang i Beskæftigelsen, som Løfterne og Tilsagnene om den gode Politik skulde føre med sig.

Tager vi Baggrunden for denne Forespørgsel, en lignende Forespørgsel, der blev stillet af Formanden for Fagforbundene, daværende Folketingsmand Vilhelm Nygaard, for en halv Snes Aar siden, saa ser vi, at han motiverede sin Forespørgsel dermed, at naar der ikke var tilstrækkelig Beskæftigelse inden for det private Erhvervsliv, maatte man gennem Statsforanstaltninger skaffe Muligheder, der kunde modvirke den herskende Arbejdsløshed, og han lagde ikke Skjul paa, at gennem en saadan Politik vilde der ogsaa være Mulighed for i Fremtiden at komme ind paa normal Beskæftigelse af Befolkningen. Ordføreren for Det radikale Venstre, den nuværende højtærede Udenrigsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, slog ogsaa fast, at den Arbejdsløshed, som fandtes

paa det Tidspunkt, udviste saa høje Tal, at det gav Anledning til Uro i Befolkningen, og han sagde — det staaer i Folketingstidende for 1928—29, Sp. 5316, jeg udbeder mig Tilladelse til et ganske kort Citat af Forhandlingerne den 19. Marts 1929 —:

„Det er nok muligt, at man kan paa-staa, at i Danmark tælles de arbejdsløse op med større Fuldstændighed end i de fleste andre Lande, men sammenligner man Tallet for os med Tallene for de andre, maa man regne med, at Arbejds-løsheden er ret stor her i Landet.“

Det er vist ikke usandsynligt, at man senere vil blive stillet over for dette, at vi nu optæller de arbejdsløse bedre, end vi gjorde før, og jeg nævner derfor, at den højtærede Udenrigsminister allerede for 10 Aar siden gjorde opmærksom paa dette Forhold.

Den højtærede nuværende Udenrigsminister var ogsaa under Forhandlingen inde paa, at den store Gruppe af ledige, som fandtes, maatte kunne faa Beskæftigelse, hvis der blev ført en anden Politik, ligesom han ogsaa pegede paa, at en større Udstykning vilde være i Stand til at bringe en Bedring paa disse Forhold. Endvidere føjede det ærede Medlem Hr. P. Munch til, at han ikke troede paa, at man kunde gøre alt ved Statsforanstaltninger,

„men lige saa uforstandigt, som det er at tro paa Statens Almagt, lige saa uforstandigt er det at dyrke Dogmet om Statens fuldkomne Afmagt“.

Endvidere blev der peget paa, at der hvert Aar blev spildt en 15 Mill. Arbejdsdage ved et saa stort Antal ledige, og det repræsenterede en stor Samfundsværdi, som derved gik tabt, hvorfor det ærede Medlem Hr. P. Munch slog fast, at der næppe er nogen her i dette Ting, der er i Tvivl om, at dette at opretholde en Arbejdsløshed af et Omfang, der blot nogenlunde svarer til det nuværende, er en Ulykke for Samfundet i sin Helhed.

Jeg kunde supplere dette med langt flere og langt skarpere Udtalelser, ikke mindst fra den socialdemokratiske Gruppe, under de Forhandlinger, der blev ført, men jeg tror, at man allerede af det citerede vil faa den Opfattelse, at Løfter og Tilsagn om, at Arbejde og Fortjeneste i større Udstrækning under denne Regering vilde blive Resultatet, var Baggrunden for Valget i 1929, og derfor har det sin Interesse at se paa, hvorledes det nu har artet sig i de Aar, der er gaaet siden da.

I 1929 i Januar Maaned, siger Statistikken, var der en Arbejdsløshed paa